

ירושלים

"בְּזָכְרֵנוּ אֶת צִיּוֹן"

'מזרח' (1910) מאת משה בן יצחק מזרחי

בית הכנסת האיטלקי בירושלים

לארץ שנים רבות היתה ירושלים מקור לגעגוע בקרב יהודים מרחבי העולם. כבר בתנ"ך אנחנו מוצאים פסוקים שמדברים על העיר הרחוקה בכמיהה, והגעגוע נמשך לארץ דורות רבים. יש אומרים שהוא מגיע עד ימינו ממש...

באתיופיה צינו היהודים ביום כ"ט חשוון (חמשים יום אחרי יום הכפורים) את חג הסיגה, חג שמבטא, בין היתר, את געגועיהם לירושלים ולעם ישראל. כשזכו יהודי אתיופיה לעלות ארצה, המשיכו בחגיגות החג המסרתי, ורבים מהם מגיעים בכל שנה בחג הסיגד לטילת ארמון הנציב המשקיפה על הר הבית. ביום החג מתמלאת הטיילת ביהודי אתיופיה הלבושים בבגדיהם המסרתיים ובמטריות צבעוניות, ובחגיגה משתפת הם מחדשים את הברית עם אלהים ועם תורת ישראל ומתפללים לאחדות עם ישראל.

- לפניכם תמונות של שני מנהגים שמקומיים אותם לזכר חרבן ירושלים. מדוע, לדעתכם, חשוב כל כך לזכור את החרבן?
- התוכלו לחשב על מנהגים נוספים שמטרתם להזכיר את חרבן הבית?

חשבו מה ההבדל בין געגועים לאדם או לדמות מפרת לבין געגועים לעיר שלא ראיתם מעולם...

- ירושלים שלי חשבו על המלה 'געגוע' ונסו לציר את התחושות העולות בכם. שימו לב לבחירת הצבעים, לבחירת חמרי היצירה ולעצמת הצויר על הדף.